

František nám dává radostné poslání

Článek biskupa Javiera Echevarrúi k exhortaci papeže Františka Evangelii Gaudium byl původně publikovaný v britském týdeníku Catholic Herald 7. března 2014 v rámci série příspěvků u příležitosti prvního výročí zvolení papeže Františka.

11.05.2014

„K tomu, abychom byli naplněni lidmi, dospíváme tehdy, když jsme více než jen lidmi - když Bohu dovolíme, aby

nás vyvedl za hranice nás samých, abychom obsáhli plnost pravdy v našem bytí. Z toho potom pramení naše evangelizační úsilí. Totiž když někdo přijal tuto lásku, která dává životu nový smysl, jak se o ni nemůže nepodělit s ostatními?“ Tato slova papeže Františka v Evangelii Gaudium (EG, 8) v nás vyvolávají zbožšťování, pozdvihují naši přirozenost, kterou nám Bůh uděluje jako dar. V Kristu objevujeme, kým vlastně jsme jako lidské bytosti, a zároveň i velikost našeho povolání (Gaudium et Spes, 22). Naše střetnutí s Kristem v nás povzbuzuje touhu podělit se o naši radost s jinými lidmi (EG, 3). Papež František nás vyzývá, abychom „vycházeli z vlastní pohodlnosti a měli odvahu jít na všechny periferie, které potřebují světlo evangelia“ (EG, 20).

Toto „vycházení“, ke kterému nás papež zve, se tradičně v církvi nazývalo „apoštolát“ a

„evangelizace“. Tento apoštolát je kromě toho charakterizovaný absolutním respektem vůči svobodě a je úplně odlišný od negativního významu, který se spojoval se slovem „proselytismus“, hlavně ve dvacátém století. Právě o tom mluví papež v bodě 14 v Evangelii Gaudium:

„Církev se nešíří proselytismem, ale 'přitažlivostí'.“ Kristovo učení jasně vylučuje jakýkoliv přístup, který by nerespektoval svobodu jiných lidí a jejich osobní důstojnost. Bůh chce, aby ho lidé skutečně milovali, a k tomu je potřebné svobodné rozhodnutí. Každé povolání je příběhem lásky a střetnutí dvou svobod: Božího volání a odpovědi lidské osoby.

Podstatou definice pravého křesťanského postoje je láska. Slova papeže Františka na to poukazují jasně: „Zvu... (EG 3, 33, 108), dovolte mi říci... (EG 3)“, mluví o „překypujícím srdci“ (EG, 5) a

povzbuzuje nás, abychom vstoupili do „tohoto velkého proudu radosti“, do křesťanského společenství, a naléhá, aby se neukládaly jiné než nezbytné podmínky pro přijetí svátosti křtu a biřmování.

„Vcházení.“ Ježíš Kristus napomíná farizeje a zákoníky: „Sami do něho nevstupujete, a těm, kdo chtějí vstoupit, v tom zabraňujete (Mt 23,13).“ Dovolit lidem vstoupit, pouštět je dovnitř, zvát je, aby vstoupili: tou silou, která lidi přitahuje, je, jak říkal svatý Josemaría, „hojnost světla“, lidské přátelství, modlitba a osobní oběť, Kristova přítomnost v křesťanech. „Opravdová láska znamená vycházet ze sebe, dávat sebe samého“ (Jít s Kristem, 43). Toto je skutečný význam křesťanského apoštolátu a původní význam slova proselytismus, jak se v církvi tradičně chápal. Vycházel z hebrejského tvaru, který byl

přeložen do řečtiny. Výstižně to vyjádřil Lacordaire: “Jak nemůže být křesťan bez lásky, tak nemůže být ani křesťan bez proselytismu.”

Osobní apoštolát znamená trávit čas se svým bližním. Jeho síla nespočívá v ničem jiném než v modlitbě, v lásce naplněné trpělivostí, v pochopení, přátelství a lásce ke svobodě.

Znamená to vycházet se sebe, abychom se mohli starat o druhé a dělit se s nimi o tu nejpravdivější a nejkrásnější věc, kterou vlastníme - naše křesťanské povolání. Kristův příkaz “Následujte mě” ani zdaleka neznamená uplatňování síly, ale respektuje osobní svobodu každého jednotlivce. Zřetelně, i když se smutným koncem, se to projevilo v rozhovoru Krista s bohatým mladíkem. A současnost? Papež František říká: „V čase, kdy potřebujeme více misionářského dynamismu, který dává světu sůl a světlo, se mnozí laici bojí, že je někdo

osloví, aby pomohli s uskutečněním nějaké apoštolské úlohy, a snaží se utéci od jakékoliv povinnosti, která by je mohla okrást o jejich volný čas (EG, 81).“

Světlo evangelia je „světlem, které přitahuje (EG, 100)“, protože je to právě zákon lásky, který nás povzbuzuje konat dobro (EG, 100-101). Když bližní vidí dobré skutky křesťanů, vede je to k tomu, aby oslavovali Boha (Mt 5,16), aby si uvědomovali a chválili nekonečnou lásku Boha - je to božské světlo, ne pouhé lidské světlo. V tomto smyslu apoštolát - svatá horlivost za duše - spočívá ve svědectví o světle, jak říká svatý Jan (Jn 1,7). Znamená to šíření hojnosti světla bez nejmenšího náznaku vnucování věcí lidem a současně s tím největším možným respektem. A je to proto tak, že Bůh chce jen lásku a tak koná jemně - jemně a mocně (Mdr 8,1). Ve svém Poselství k 20. světovému dni

modliteb (2. února 1983) svatý Jan Pavel II. říká: „Měli bychom bez jakýchkoliv obav předeštířít Pánovo volání mladým lidem, a nejenom těm mladým.“ Bojácnost a ostýchavost by v tomto ohledu mohly ukazovat na nedostatek víry a pokory. Dají se překonat světlem Kristovým, které je každý křesťan povolán přinášet dalším lidem.

Co je světlo? Papež Benedikt XVI. v závěru své první encykliky říká: Ona (láska) je světlem - vlastně jediným světlem -, které stále novým způsobem prozařuje svět a dává nám odvahu žít a pracovat. Láska je možná a my jsem schopni ji prožívat, neboť jsem stvořeni k Božímu obrazu. Uskutečňovat lásku a tak umožnit Božímu světlu, aby pronikalo do světa (Deus Caritas Est, 39). V dokonalé kontinuitě s tímto poselstvím píše papež František ve své první encyklice: „Pohyb lásky mezi Otcem a Synem v Duchu svatém

prošel našimi dějinami; Ježíš nás přitahuje k sobě, aby nás mohl spasit (Jn 12,32 a Lumen Fidei, 39).“

Úplným opakem falešného druhu proselytismu, který nerespektuje lidskou osobu, je apoštolát spočívající na přitažlivosti. Jinými slovy přivádět lidi transparentně a s úctou k tomu, aby mohli zaujmout svůj postoj k možnosti velkoryse se odevzdat, což je to, o čem papež píše. Součástí tohoto apoštolátu je svědectví, které si plně uvědomuje svobodu a důstojnost druhé osoby, a uschopňuje srdce křesťana, aby se podělil o božskou a lidskou lásku Ježíše Krista. A když se tak stane, toto srdce je naplněné neodolatelnou touhou přenášet radost evangelia i na druhé lidi.

+ Javier Echevarría

biskup, prelát Opus Dei

pdf | dokument generován automaticky
z [https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/
frantisek-nam-dava-radostne-poslani/](https://dev.opusdei.org/cs-cz/article/frantisek-nam-dava-radostne-poslani/)
(12.08.2025)